

SU JOK akupunktura

Prof. Dr Ružica Beljanski Čonkić, pulmolog i akupunkturolog

Su Jok metoda čini deo velikog filozofskog miljea i alternativnog polja delovanja u istočnom svetu poznatog pod nazivom ONNURI medicina. SU JOK je relativno mlada nauka. Tvorac i autor Su Jok Terapije je profesor Park Jae Woo, doktor tradicionalne medicine, diplomirao na Narodnom univerzitetu u Seulu (Seoul national University), Koreja. Ova metoda je nastala pre oko 30 godina u Koreji, na temeljima drevnih istočnjačkih metoda lečenja. Godine 1984., autor je opisao terapijski sistem korespondencije. Tri godine kasnije njegovo otkriće je prvi put zvanično predstavljeno u štampi. Iste godine objavljena su i dva Atlasa (14 biol-meridijana u metodi Su Đok i konstitucija u Su Đok akupunkturi). U uputstvu "Su Đok akupunktura", koje je izdato 1988. dati su glavni momenti teorije Su Đok terapije i istovremeno je predstavljen terapijski sistem korespondencije na šakama i stopalima i svi metafizički principi ovog terapijskog sistema.

Su Đok zasnovana je na teorijama protoka energije kroz ljudsko telo i čitav Univerzum. Prevedeni naziv ove nauke znaci „sav svet,, ili „ono sto je za svakoga“. Deo ONNURI medicine, koja obuhvata više tehnika (smajl meditacija, tvist terpija, Onnuri psihologija itd), je i Su Đok metoda nazvana prema delovima tela koji se koriste za tretiranje zdravstvenih tegoba. Na korejskom, SU znači šaka i ĐOK, stopalo. Sama terapija ima velike sličnosti sa klasičnom Kineskom akupunkturoom. Koncept i principi su isti kod obe i baziraju se na orijentalnoj filozofiji i principima Jin –Jang podele, pet elemenata, istočnoj filozofiji, troizvornom i dijamantskom energetskom sistemu. U terapiji se koriste akupunkturne iglice, ali su nešto manjih dimenzija nego klasične. Za razliku od kineske akupunkture, ne tretira se celo telo pacijenta nego samo šake i stopala.

Ideja vodilja profesora Parka u njegovom naučnom radu je želja svakog čoveka, da svoj život proživi u stanju potpunog zdravlja.

Su Đok predstavlja pomoćnu medicinsku disciplinu koja se primenjuje u određenim stanjima ili zdravstvenim poremećajima u slučajevima kada se na drugi način nisu postigli željeni rezultati, ili je pak izbor lekara i pacijenta da se ovom metodom pokuša izlečenje, ili je dopuna već postojećim klasičnim tretmanima. Tretmani podrazumevaju stimulaciju bioaktivnih tačaka, kao daljinskih upravljača za uticaje na pojedine delove tela, lokalizovanih na dlanovima ili stopalima.

U Su Đok tretmanima koriste se pored mikro igala, roleri, elastični prstenovi za masažu, magneti, mikro magneti kao što su zvezdasti magneti, magneti S-N (biol meridijan magneti), čakra magneti, dugi magneti; mini i mikro moksa; semenke i mnogi drugi prirodni materijali. Stimulacija se može raditi strujom, laserom, grejanjem uz pomoc mokse, bojenjem tačaka običnim flomasterima na različite načine itd.

Su Đok je laka, bezbedna metoda i praktično je bez štetnih posledica, može se sprovoditi i na deci. Kontraindikacije su retke i odnose se na trudnice. Većina tegoba zahteva 5-10 tretmana, a hronične bolesti nekada moraju biti tretirane sa ponavljanjem, u nekoliko ciklusa.

Prema dosadašnjim iskustvima, Su Đok terapija najbolje rezultate daje u tretiranju bolesti iz domena fizikalne medicine kao što su : bolesti kičmenog stuba i zglobova tipa diskus hernije i artropatije, zatim kod hroničnih upala sinusa, uha, bešike, katara želudca, migrena i dugih oblika glavobolja, neuralgija, ginekoloških problema, hroničnog umora, pada imuniteta, depresivnosti, lošeg raspoloženja i sl.

U Moskvi je osnovana **Su Đok Akademija** sa kliničkim centrom u kojem su hospitalizovani pacijenti koji se leče ovom metodom. Kod nas je, odlukom Ministarstva zdravlja Srbije 2007. godine, **ova metoda priznata** pod nazivom „akupunktura i srodne tehnike,“ i dozvoljen je rad obučanim terapeutima koji poseduju klasično medicinsko obrazovanje.

Prof. Ružica Beljanskli Čonkić, u toku tretmana

Jedan od najčešće korišćenih i najprimenljivijih tretamna u terapijskim koracima u okviru Su Đok-a je terapija po osnovnom sistemu korespodencije, nešto ređe se primenjuju tretmani po insekt sistemu, mini sistemu, meridijanima, zglobnim meridijanima, linijama dlana i td.

Ako bi zamislili da je „palac glava,, i malo ga odvojili suprotno ostalim prstima, lako bi mogli da preostale prste uporedimo sa rukama i nogama, srednji deo šake bi tada predstavljao analogiju sa trupom s tim da bi dlan predstavljao prednji deo tela, a nadlanica zadnji. Na sličan način bi se i stopalo mogli uporediti sa telom.

Prema teoriji profesora Parka, svaki deo tela i svaki organ projektuje se na odgovarajući deo šake (i stopala) pa je, u slučaju neke bolesti, tretiranjem adekvatnih tačaka i/ili polja, moguće lečiti postojeći problem. Međutim, kako drevna istočnjačka medicina poznaje energetske meridijane koji protiču kroz ljudsko telo noseći energiju potiskivanu uz pomoć čakri, pronalaženjem i njihove projekcije na odgovarajućim delovima šaka i stopala moguće je tretirati oboljenje slično kao što to radi telesna akupunktura i druge srodne metode. U tom slučaju se stimulišu projekcije meridijana i čakri na šakama i stopalu i tako reguliše njihov energetski protok. Ovo je mnogo jednostavnije nego kada se radi na čitavom telu pacijenta (kao što je slučaj kod klasične, telesne akupunkture).

Projekcije pojedinih organa na jin i jang strani šake prikazani su na sledećoj slici:

